

paa Grundlag af Notabelprojectet, og om hvilket det dog viste sig, at, da det skulde til at udføre dette i det Enkelte, var det fuldkomment uenigt indbyrdes netop om de væsentligste Punkter deri. Der er altsaa, synes det mig, overordentlig stærk Opfordring for Rigsdagen til at søge at skaffe sig nogen nærmere Kundskab om, paa hvilken Maade Ministeriet paataenker i Enkeltheberne at gennemføre Kundgjørelsen af 28de Januar. Der indeholdes i Kundgjørelsen saa mange Punkter, som med Grund kunne opvække megen Betyrning og megen Tvivl hos Rigsdagens Medlemmer; jeg skal blot f. Ex. tillade mig at gøre opmærksom paa det Sted, hvor der tales om en stænderst Repræsentation. Denne Bestemmelse forekommer mig at være aldeles affattet i det slesvig-holsteenske Ridderstabs Aand; det er ganske vist, at, hvis disse Forsamlinger skulle blive „stænderst“ i den Betydning, som Ordet eengang har, saa vil det slesvig-holsteenske Ridderstab faae en stor, overveieende Indflydelse i de Forsamlinger, der skulle træde sammen i Slesvig og i Holsteen.

Der er et andet Punkt, som det er af højeste Vigtighed at faae Dplysning om af det høitærede Ministerium. Jeg har vel hørt, at den høitærede Conseilspræsident har erklæret, at han ikke vilde meddele Dplysninger derom; men, saalange Rigsdagen ikke faaer Dplysning derom, seer jeg ikke, hvorledes Rigsdagen med Tillid kan forlade sin Forsamlingsaal her, uden med den allerhøieste Betyrning. Det er nemlig det Punkt: Naar agter Ministeriet at forelægge Grundtrækkene, hvorefter det agter at gennemføre det Udlast, som indeholdes i Kundgjørelsen af 28de Januar. Hvis nemlig Ministeriet tænker at meddele Rigsdagen disse Grundtræk, disse Forslag til Forandringer i Grundloven, eller overhovedet den Organisationsplan, der skal bringe den bebudede

bring af Forholdene i Gang, samtidsigt med deres Forelæggelse for den slesvigiske og holsteenske lovgivende Magt, seer jeg ikke, hvorledes det paa nogen Maade skalde være muligt at bringe nogen Enighed tilveie. Vi have i denne Henseende et meget sørgeligt, advarende Exempel for os, nemlig i Notabelforsamlingen i Flensborg forrige Aar. Nattet nemlig de 9 Medlemmer fra Slesvig og de 6 fra Danmark vare enige i alle væsentlige Punkter, saa var det dog ikke desto mindre en lille holsteensk Minoritet af 6 Medlemmer, der aldeles kuldastede det, som de andre 15 Medlemmer af Forsamlingen havde indstillet til Hans Majestæts Antagelse. Jeg kan nu meget vel indsee, at man fra et slesvig-holsteensk Standpunkt, det vil sige fra et ridderstabeligt Standpunkt, kan sige, at Upartiskheden fordrer, at man ikke skal lade den danske Rigsdag faae nogen Indflydelse paa disse Forholds Afgjørelse, førend de to andre Statsdele ogsaa kunne komme til Orde. Jeg vil imidlertid tillade mig at bemærke, at denne Upartiskhed forekommer mig at være slesvig-holsteensk Upartiskhed; thi man kan dog ikke, naar den Ene har opfyldt sin Pligt til det Overste, ja, har gjort Mere, end man strengt taget kunde fordrer af ham, medens den Anden derimod har gjort lige det stik Modsatte, har gjort Oprør imod og trodset sin Regent, har søgt at indføre et fremmed Dynasti, — sige, at disse To have Krav paa at behandles paa samme Maade.

Rettelse.

Nr. 207 Sp. 3276 L. 11 f. n.: Frihed læs: Forhold.